

عدالت موعود

جواد محدثی

چشم به راه سپیده‌ایم.

صبح روشن عدالت.

وعدله‌گلا منتظران قسط مهدوی.

در انتظار دمیدن صبحی هستیم خجسته و نورانی، که سیمای صاحب زمان و زمین و منجی انسان و مبین دین از «افق انتظار» سر برآورد و انیس دل‌های خسته و مرهم جان‌های سوخته گردد.

او که امام عدل و پیشوای قسط است، اکنون در عصر غیبت، با «حضور غایبانه» اش سراسر زمین و زمان را آکنده است و نام و یادش نیروبخش دل‌هاست. کدام اشک شوق و سوز دل است که نشان از آن یادگار علی و فاطمه (علیهما السلام) ندارد؟!

کدام مجلس و محفل عارفانه، بی‌یاد او سر می‌گیرد؟!

امروز، جهان تشنه زلال عدالت مهدوی است.

خورشید جمال او، هر چند در پس پرده غیبت است، روشنای جان و جهان است.

عطر یادش، مشام جان را معطر می‌کند. شوق انتظارش، چراغ امید را در شبستان تاریک تاریخ بر می‌افروزد. نوید آمدنش، به امت‌های مظلوم و توده‌های دربند، جرأت فریاد و توان مبارزه و شجاعت پنجه‌افکندن در پنجه‌های طواغیت می‌بخشد.

او نه تنها «مهدی شیعه» و «مهدی اسلام» که «مهدی بشریت» است.

وقتی ندای «جاء الحق» از آفاق ظهور و حضور سر دهد، آن روز دیدنی است.

آن روز، آوای گرم جبهه ایمان، شنیدنی است.

امروز، دلباختگانش، شوق دیدار دارند و دلسوختگانش، داغ انتظار.

آن عزیز موعود، وعده سر به مهر الهی است؛ روشنای شب‌های تار و صفابخش روزهای انتظار.

نام شیرین «اباصالح»، حلاوت بخش کام‌ها و حیات بخش قلب‌هاست و «نسیم عدل»

را در رواق دل‌ها می‌افشاند و «قسط و عدل» را همچون روحی جاری در همه عصرها و دوران‌ها می‌گسترده.

امروز، نگاهمان را فرش راهش کرده‌ایم، چشمانمان را به افق دوخته‌ایم، تا مگر آن

تک‌سوار از گرد راه برسد و خاک قدومش را توتیای چشم‌های خویش سازیم.

خدا را شکر! به پیشوایی معتقدیم که خط روشن ایمان را ترسیم می‌کند و جبهه گسترده عدالت را می‌گشاید و دادخواه انسان می‌گردد.

وارث زمین است و امام زمان.

شبهه‌ترین افراد به پیامبر در سیرت و صورت و شمایل، و هم‌نام و هم‌کنیه او که چیزی از

ویژگی‌هایش در ابهام نیست؛ واضح و گویا و شفاف و روشن.

خدا را سپاس! امتی داریم «مهدوی»؛ یعنی مهدی‌شناس، مهدی‌باور، مهدی‌دوست،

مهدی‌طلب و مهدی‌مرام.

به آینده‌ای چشم دوخته‌ایم. گرم و سبز و روشن و خرم.

به پیشوایی دل سپرده‌ایم از نسل امامان حق و عدل و از تبار رسول حریت و آزادگی و

داد. به موعودی دلخوشیم که نامش حتی یأس و دلمردگی را می‌میراند و به زانوهایمان توان

ایستادن می‌بخشد و مشت‌هایمان را در برابر استکبار، فراز می‌آورد و خشم‌هایمان را بر ضد

طاغوت‌ها بر می‌انگیزد و کینه جباران ستمگر را در دشت سینه‌ها می‌افشاند.

امروز میلیون‌ها انسان در سطح جهان، چشم به راه «روز نجات» اند.

تا وعده انبیا تحقق یابد.

تا بشارت‌های پیامبران به ظهور رسد؛ «الذی وعد الله به الأمم...»

تا «حکومت واحد جهانی» بر پایه‌های «قسط و عدل» بر پا شود.

بی‌شک، روزی این انتظار به سر خواهد آمد.

آن که «موعود امم» و «قائم آل محمد» است، به نجات جهانیان خواهد آمد.

روزی خواهد رسید که ندهای «این بقیة الله» را پاسخی چون «جاء الحق» خواهد رسید.

یاران او نیز، که در رکابش سر و جان می‌بازند و مطیع فرمان اویند، ویژگی‌های خود او را

دارند: مهربان بر مؤمنان، سخت‌گیر بر کافران و منافقان، عدالت‌گستر، ساده‌زیست، پرتلاش،

جوان‌دل، زاهدان شب و شیران روز، آهنین اراده و قوی دل.

وقتی ظهور کند، اسلام را از غربت نجات می‌دهد؛ احکام قرآن را پیاده می‌کند؛ با

انحرافات، بدعت‌ها، تحریف‌ها، تزویرها، تبعیض‌ها و ستم‌ها مبارزه‌ای سخت و بی‌امان خواهد

داشت و عطر عدالتش به همه خانه‌ها خواهد رسید.

این‌ها نویدهایی است که پیشوایان آسمانی به ما

داده‌اند.

ما به «آینده بشر» امیدواریم و به سرنوشت

نهایی انسان‌ها خوش‌بین.

در انتظار طلوعی نشستیم که جهان را زیر بال

عدالت و رحمت خویش بگیرد.

و امیدوار به ظهوری ایستاده‌ایم که دنیا را از

چنگ ابرقدرت‌ها برهاند و بر ساحل امن و امان دین

بنشانند.

سلام بر آن یوسف غایب از نظر «که صد قافله

دل هم‌راه اوست».

سلام بر مهدی فاطمه، بهار دل‌ها، امید انسان‌ها

و «ذخیره الله» برای تجلی نور حق بر پیشانی زمان و

گستره زمین... سلام بر آن «عدالت موعود».

